

TÜRK ÜLKÜSÜ

YAYIN NO: 974

TÜRK ÜLKÜSÜ
Ömer Seyfettin

© Bilge Kültür Sanat Yayın Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 16228

1. Basım: Şubat 2020

ISBN: 978 - 605 - 7931 - 74 - 0

Kapak: *Kenan Özcan*
Sayfa Düzeni: *Nurel Naycı*
Baskı-Cilt: *Çevik Matbaacılık*
Davutpaşa Cad. Besler İş Merkezi No: 20/18-19 Topkapı / İstanbul
Tel: (0212) 501 30 19

Kapak Baskı: *Saner Matbaacılık*

BİLGE KÜLTÜR SANAT

Nuruosmaniye Cad. Kardeşler Han No: 1 Kat: 1 34110 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (0212) 520 72 53 (Pbx) Faks: (0212) 511 47 74
bilge@bilgeyayincilik.com www.bilgeyayincilik.com

TÜRK ÜLKÜSÜ

ÖMER SEYFETTİN

Hazırlayan
ARSLAN TEKİN

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ.....	7
ÖN SÖZ.....	13
ÖMER SEYFETTİN.....	19
YENİ LİSAN.....	25
Eski Lisan.....	25
Edebiyatımız.....	26
Millî Edebiyatımız.....	26
Şarka Doğru.....	27
Garba Doğru.....	28
Bugünküler.....	29
Hastalıklar.....	30
Tasfiye.....	30
Nasıl?.....	31
Milliyete Doğru.....	32
Tasfiye Sarfı.....	32
İsimler ve Sıfatlar.....	33
İmlâ.....	34
Gaye.....	35
Ey Gençler!.....	36
Netice.....	37
YENİ LİSAN.....	41
Yeni Lisan En Tabî Lisandır:.....	41
Bu İftiraktan Çıkarılan Neticeler:.....	43
Yeni Lisan Her Milletin Aradığı Şeylere Mâliktir:.....	43
Yeni Lisan Hem Bir İlim, Hem Bir Sanat Lisandır:.....	45
Eski ve Yeni Lisancılar:.....	48
YENİ LİSAN VE HÜSEYİN CAHİT.....	51

VATAN! YALNIZ VATAN
Beynelmîlel gizli cemiyetlerden ve
beynelmîlel gizli gayelerden sakınalım!

“Yeni Lisan”ın Kaideleri	63
VATAN! YALNIZ VATAN.....	65
Bir İhtar.....	89

YARINKİ TURAN DEVLETİ

“Bir devletin tabîî hudutları dağlar ve ırmaklar değildir.
İstinat ettiği milliyetin lisanî ve dinî sınırlarıdır.”

Milletler Birbirleriyle Niçin Harp Ederler?	95
Bugünkü Muharebenin Sebebi	96
Milletlerin Mefkûreleri.....	99
Çin ve Hind Yolları Türk Mefkûresinin İktisadî ve Siyasî Cihetleri	101
Turan Devleti.....	106

MEKTEP ÇOCUKLARINDA TÜRLÜK MEFKÛRESİ

Mefkûre Nedir?.....	111
Başka Milletlerin de Mefkûreleri Var mıdır?.....	112
Mefkûreler Nasıl Doğar?.....	113
Milliyet Nedir?.....	114
Türkiye’de Ne Kadar Türk Vardır?.....	115
Türk’ün İstikbâli	118
Türklük Mefkûresi Nedir?.....	118
1- Lisan Muhabbeti	120
2- Millet ve Din Muhabbeti.....	121
3- Vatan Muhabbeti.....	122
1- Millî Vatan	122
2- Dinî Vatan.....	123
3- Fiilî Vatan	123
Bir Çocuk Nasıl Türk Milliyetperveri Olur?	124
Millî Tecrübelerden Çıkarılmış Amelî Siyaset.....	129
1- Bedkârlık	152
2- Bedhâhlık	152
3- Bedbinlik	153
Milliyetiyle İlgili Tartışma	157
Sebilürreşad’da Ömer Seyfettin’in Adının Geçtiği Yazı	157
Türkçülerin Siyasî Mefkûreleri.....	157
Ömer Seyfettin’in Sebilürreşad’a Mektubu.....	158
Sebilürreşad’da Yorumlanan Ömer Seyfettin’in Akşam’daki Makalesi. .	159
Türkçüler ve Muharebe.....	159
İSİMLER VE KAVRAMLAR	165
İNDEKS	187

SUNUŞ

Ömer Seyfettin, Türk edebiyatının önemli yazarlarından, Türkçenin bugünkü biçimini almasını sağlayan Yeni Lisan Hareketinin öncülerinden ve Türk insanının tarihsel değerleriyle, insanî hasletleriyle anlatıldığı millî edebiyatın kurucularındandır. Millî edebiyat hareketi, oluşturduğu ruh iklimiyle Türk insanının kendini yeniden bularak dirilmesini, millî varlığı ve millî devleti için uzun ve zorlu bir mücadeleyi başlatmasını sağlamıştır. Kısacası o, sadece bir edebiyat sanatçısı değil aynı zamanda bir düşünce adamı, Gökalp'la birlikte Türk milliyetçiliği hareketinin öncü isimlerindedir. Bugünün modern Türkiye'sinde yaşama şansını idrak eden Türk insanı, 20. yüzyıl başlarında kendisi için ölümüne bir mücadelenin öncülüğünü yapan bu neslin tamamına ve başta Ömer Seyfettin'e çok şey borçludur.

20. yüzyılın başlarından itibaren eser vermeye başlayan Ömer Seyfettin, şiir, mensur şiir, makale ve fıkra türlerinde de yazmış olmasına rağmen öncelikle bir hikâyecidir. Modern hikâyenin Samipaşazade Sezai ve Halit Ziya'dan sonraki önemli bir dönüm noktasıdır. Türk hikâyesi onun yazdıklarıyla Cumhuriyet dönemi hikâyesine sağlam bir geçiş yapar. Ömer Seyfettin hikâyeleri Türkçenin bir sanat dili hâline gelmesine katkılarından başka, kurgu özellikleri, konuları, ironi ve mizahın kullanılışı ve insanî değerlerin vurgulanışı bakımından değerlidir.

Düşünce tarihimize katkılarına tam bu noktadan geçiş yapılabilir. Ömer Seyfettin 20. yüzyıl başında imparatorluktan millî devlete geçiş sürecinde dönemi şekillendiren isimlerdendir. Bir edebiyat sanatçısı olduğu için bu geçiş sürecini özellikle de dil üzerinden yürütmüş, kendi faaliyet alanını Türk Milliyetçilik hareketinin inşasında kullanmıştır. Çünkü dil millete giden yolculuğun en önemli maddesi, fakat edebiyat sanatının da ham malzemesidir. Dolayısıyla bu dönem için dil, belki de Türk tarihi içindeki en hayatî görevini üstlenmiş ve Türklük bilincinin uandırılmasında tartışmasız önemli bir rol üstlenmiştir. Ömer Seyfettin, Ziya Gökalp ve Ali Canip'le birlikte *Genç Kalemler* dergisinde başlattıkları 'Yeni Lisan Hareketi'yle Türk edebiyatı için önemli bir dönem olan Millî Edebiyatın ve Türk düşünce tarihi için önemli bir hareket olan Türk milliyetçiliğinin öncüsü olmuşlardır.

2020 yılı Ömer Seyfettin'in vefatının 100. yılıdır. 1920 yılı başlarında, 6 Mart 1920'de uzun süren bir hastalığın sonucunda bu dünyaya veda ettiğiinde millet olma bilincini kazanması için büyük çaba sarf ettiği Türk milleti, henüz Millî Mücadelesinin başlarındaydı. 1897 Türk Yunan savaşından itibaren düşünülürse neredeyse 25 yıldır, aynı insanlar aynı coğrafyada durmadan savaşarak bir varlık mücadelesi veriyorlardı. Birbirine aralıksız eklenen savaşlarla dolu bu zaman dilimi diğer tarafıyla ister istemez siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel sorunları da içeriyordu. Ömer Seyfettin, bütün bu mücadele içinde kalbiyle, kafasıyla, kalemıyla var olmuştur. Düşünce ve sanat dünyası, tezleri, mesajları, yarattığı insan tipleriyle devrindeki milletleşme sürecinin ve yeniden doğuşun öncülerinden olmuştur.

Bu duruş, Ömer Seyfettin'in sanatının bir tez doğrultusunda yazıldığı için küçümsenmesine ve görmezden gelinmesine yol açmıştır. Doğrudur, o eserinin bütünü

tezine teslim etmemiştir, ama düşünce dünyası ile sanat faaliyeti arasında çok yakın bir ilişki vardır. Bu yakınlık ilk başta dildedir. Bizzat başlattığı dilde sadeleşme ve konuşulan Türkçe ile yazma anlayışı, onun hikâye, makale, şiir ve denemelerinin başta gelen prensibi olmuştur. Eseriyle, Osmanlıca dediğimiz Arapça ve Farsça ile karışarak oluşmuş yapay dilden uzaklaşıldığında ortada kalan dille sanat eseri yazmanın mümkün olamayacağı tezine cevap vermiştir. Türk milletinin sadece konuştuğu dille zengin bir edebiyat sanatı yaratmış ve bu sanat vasıtasıyla kurduğu dünya ile insanını beslemiştir. Bir yandan da Türkçeden başlayan bir uyanışın hedeflerine ulaşmasını kolaylaştırmıştır. Yeniden vurgulayalım ki dilden millete geçilir ve Türkçeden Türk milletine ve Türkiye Cumhuriyeti'ne geçişte Ömer Seyfettin'in tartışmasız derin bir katkısı vardır.

Ömer Seyfettin sanatının edebiyatımıza önemli bir katkısı da yazdığı hikâyelerinin dünyasıyla olur. Onun eserlerinde idealist insan tiplerleri, o günün söyleyişiyle “mefkûre” sahibi insanlar yer alır. Burada öncelikle “*Es-ki Kahramanlar ve Yeni Kahramanlar*” serisinde yazdığı hikâyeler anılmalıdır. Her dönemin okuyucusunu derinden etkileyen “*Başını Vermeyen Şehit*” ile geçmişin, “*Kaç Yerinden*” ile yaşanan zamanın destanı ve destan kahramanlarını yaratır. Ömer Seyfettin'e işte tam bu noktada, tezli bir yazar olduğu ve sadece tezi için yazdığı konusunda sert eleştiriler yöneltilmiştir. Oysa Ömer Seyfettin için öncelikle sanat önemlidir. Ancak bazı hikâyeleri, tezini ifade etmek için yazmıştır. Türklerin varlık yokluk mücadelesi verdiği bir zamanda, Ömer Seyfettin bir yana, duyarlı bir insandan ne yapması ve duyarlı bir yazardan ne yazması beklenirdi? Türk Millî Mücadelesine duyarsız kalkanları dün de eleştirdik. Bugün de eleştiriyoruz. Osmanlı coğrafyasında yaşayanların neredeyse yüz yıl boyunca yezdettikleri, 1908 Meşrutiyeti sonrasında artık açıktan açığa

hayata geçirdikleri, bu paralelde Osmanlı'dan ayrılarak bağımsızlıklarını ilan ettikleri milliyetçi bir zaman içerisinde Türklükten, Türk milletinden, Türk milliyetçiliğinden ve Türkçeden söz etmek neden olumsuz bir tavır olarak düşünülür? Osmanlı coğrafyasında en geç uyanan ve zorunlu olarak ortaya çıkan harekettir Türk milliyetçiliği... Ve Türklerin içinde yaşayacakları bir devletin, üstelik modern ve milli bir devletin kurulmasını sağlamıştır. O günden beridir de o devletin içinde yaşıyoruz. Ömer Seyfettin zamansız vefatı dolayısıyla bir fert olarak bu savaşın içinde olamamıştı. Ancak düşünce dünyasıyla, Türk milliyetçiliğine kazandırdığı ivme ile yarattığı insan tiplerinin devir insanına kazandırdıkları şuurla bizzat içinde olmuştur. Hikâyelerinde de konu ettiği asker geçmişi, Balkan Savaşlarında verdiği mücadele ve esareti, en sonunda duygu ve düşünce dünyası onun bu mücadelenin dışında kalamayacağına da sağlam bir delildir.

Türk insanı onunla, okumaya başladığı ilk anlardan itibaren tanışır. Çünkü okuduğu ilk metinler onun kaleminden çıkmıştır. Bu Ömer Seyfettin'in bir çocuk edebiyatı yazarı olduğunu düşündürmemelidir. Her ne kadar zaman zaman Ömer Seyfettin'in çocuk edebiyatındaki ve çocuk eğitimindeki yeri tartışılıyorsa da, o bir çocuk edebiyatçısı değildir. Sadece çocukluk hatıralarından hareketle yazdığı, kahramanı çocuklar olan hikâyeleri vardır. Bunlar *"Bir Çocuk Aleko"*, *"Ant"*, *"Kaşağı"*, *"İlk Namaz"*, *"Falaka"* gibi çok bilinenleriyle birlikte sayısı çok da yüksek olmayan hikâyelerdir. Bu hikâyelere bugünkü deyimiyile gençlik edebiyatı kapsamında tarihle ilgili hikâyeleri rahatlıkla eklenebilir. *"Kütük"*, *"Vire"*, *"Başını Vermeyen Şehit"*, *"Ferman"* vd. Ömer Seyfettin bu hikâyelerini ne çocuklar ne de gençler için yazmıştır; Türk insanının kendine yönelik uyanışını kolaylaştırmak için yazmıştır. Gerisinde Türkçenin ve Türk edebiyatının şaheseri sayılacak zengin bir

hikâye külliyyatı bırakan yazarın, birkaç hikâyesi üzerinden, üstelik yanlış bir değerlendirmeye okuma alanı dışına çıkarılması tartışmasız ciddi bir hatadır.

Ömer Seyfettin, hikâyelerinde insana özgü faziletleri, kendini vatani ve milleti için feda edebilen, yalan söylemeyen, fedakâr, çalışkan, dürüst, iyi insan tiplerini anlatır. Biz büyükler, çocuklarımızı yetiştirirken örnek insan modelleri sunmak için onun eserlerini kullanırız. Yani çocuklar için yazmamış Ömer Seyfettin'i önce çocuk edebiyatçısı yaparız sonra da çocuklara uygun yazmadığı için eleştiririz. Oysa o, sadece bütün zamanların ihtiyacı olan insanı anlatıyordu. Onun meselesi sadece bu yıllarda değil her zaman olması gereken iyi, doğru, dürüst, çalışkan, idealist, vatanına ve milletine bağlı insanı anlatmaktı. Anlattı... Kısacık ömrüne çok iş ve çok eser sığdırdı. Ama bunların sonuçlarını göremeden ve ürünlerini toplayamadan gitti.

Şimdi sıra bizde... 2020 yılı Ömer Seyfettin'in vefatının 100. yılıdır. 2020 yılında bu vesileyle ona yönelmeli, eserlerini okumalı, şimdiki ve bundan sonraki nesillere bütün boyutlarıyla onu anlatmalıyız. Bu bizim sadece bir yazara duyduğumuz vefa duygusu ya da hayranlık değildir. Dili-mize, edebiyatımıza, tarihimize, kültürümüze, vatanımıza, milletimize ve devletimize karşı ödevimizdir. Bugünü yaşamamızı sağlayan insanlara olan minnet duygularımızın karşılığıdır.

Prof. Dr. Hülya ERAYDIN ARGUNŞAH

ÖN SÖZ

Ömer Seyfettin, 36 yıl yaşamış ve bu kısa ömrüne, Türk tefekkürünü, Türk edebiyatını sığdırmıştır.

Yaşadığı dönem “çözülme” dönemidir. Osmanlı Devleti için için kaynamaktadır. “Ehl-i Salib”, Türk’ün ölüm fermanını imzalamış, “Şark Meselesi”ni masaya yatırmıştır. Osmanlı sahasında ekalliyetleri, Müslim ve gayrimüslim unsurları kışkırtmaktadır.

Osmanlı Devleti’nin kurucusu “Turanî” ailedir, kuratıcısı da Turanî zümre olacaktır: Türk.

O, Osmanlı sahasına “Türkiye” der. Türkiye’de yaşayan herkes Türk kimliğinin bir parçasıdır.

Ömer Seyfettin modern Türk hikâyeciliğinin öncüsüdür. Hikâyelerinin her satırında “millî hissiyat” içimize işler.

Ömer Seyfettin bir mütefekkindir... “Kimiz?” sorusunun cevabını peşin verir: Türk’üz.

Türk’ün geleceği için yazmıştır.

Türk kimliği ve Türk’ün ülküsü üzerine yazdığı kitapçıkları ve makalelerini bir araya getirdik.

Dilimizin, aşırıya gitmeden sadeleşmesine kafa yormuş, makaleler yazmış, tartışmalara girmiştir. Daha sonra dilimize dair, kimliğimize dair, millî hassasiyetimize dair birçok makale yayımlanmıştır. Hepsinin özü, elinizdeki kitaptadır.

Yaşadığı devrin karışık olayları, ideolojik durumu dikkate alınınca, Ömer Seyfettin’in milliyetçilik ve Türkçülük

üzerinde ısrarla durması ve bunları savunması önem kazanmaktadır.

Sınır boylarında süren askerliği sırasında Osmanlı unsurlarının bağımsızlık hareketlerini görünce Osmanlılığı savunmanın manasız olduğu fikrine vardığı görülür.

* * *

Genç Kalemler' de, büyük ses getiren Yeni Lisan makalelerini kitaba aldık.

İttihat ve Terakkî Cemiyeti Merkez-i Umumîsi tarafından *Genç Kalemler'*in sermuharrirliğine (başyazarlığına) getirilen Ali Canip (Yöntem) Yeni Lisan hareketini Gökâlîp ve Ömer Seyfettin'le birlikte nasıl başlattıklarını şöyle anlatır:

“Bu esnada [İttihat ve Terakkî] Merkez-i Umumî azası Diyarbakırlı Ziya Gökâlîp Bey Selânik'e gelmiş. Bir akşam Beyazkule bahçesinde onunla görüşüyoruz. Bulgaristan hududunda bölük kumandanı olan Üsteğmen Ömer Seyfettin'den aldığım mektubu Ziya Bey'e okuyorum Ömer'le zaten hep mektuplaşıyoruz. Edebiyat-ı Cedide'nin, Fecr-i Âtî'nin Arabî, Farişî kelimelerle karışık terkipli dilinden karşılıklı şikâyet ediyoruz. Ömer bu mektubunda bana bir teklifte bulunuyor, diyor ki: 'Geliniz Canip, sizinle edebî lisanda bir ihtilâl yapalım. Arabî, Farişî terkipleri atalım. Türkçesi olan Arabî, Farişî kelimeleri kullanmayalım. Meselâ ay varken (mah), güneş varken (şems) (hurşit) demeyelim.'

Ömer aynı zamanda; aylıklarımızdan beşer onar lira koyarak *Genç Kalemler'*i yeni bir şekilde çıkarmamızı teklif ediyor ve bu mektup üzerine ben *Genç Kalemler'*de 'Şekle Ait Bir Tecrübe' unvanı altında makaleler yazıyorum.

Ziya Bey'e bunları gösterdim ve Ömer'le birlikte böyle bir mücadeleye girişmek üzere olduğumuzu söyledim. Bana cevaben dedi ki: '– Ben de bu paraya iştirak edeyim ve ben de sizinle beraber çalışayım.'

Ziya Gökâlîp *Türkçülüğün Esasları* unvanlı eserinde bu bahsettiğim meseleyi anlatır.

Ziya Bey'le görüştüğümden iki üç gün sonra, Merkez-i Umumî'den yukarıda bahsettiğim mektubu almıştım [Ser-muharrir tayin edildiğine dair mektup]. Ondan sonra *Genç Kalemler*'i yeni bir şekilde çıkarmağa başladık. 'Mademki ilk teklif senden geldi, ilk başmakaleyi de sen yaz.' deyişim üzere Ömer de ilk makaleyi yazdı. Fakat imza koymadı. Ben de, Ziya da imza koymazdık. Şahsî olmasın diye (?) işareti koyardık. Sonra da başmakalelerin altına 'Genç Kalemler Tahrir Heyeti' diye imza koyduk." (Ali Canip Yöntem, "Devirlerden Hatıralar", *Yakın Tarihimiz*, C. 1, S. 1, 1 Mart 1962, s. 4).

Yeni Lisan makaleleri yanında dört kitapçığını verdik: "*Yarınki Turan Devleti*", "*Vatan! Yalnız Vatan...*", "*Mektep Çocuklarında Türklük Mefkûresi*", "*Millî Tecrübelerden Çıkarılmış Amelî Siyaset*".

Ayrıca, Ömer Seyfettin'in "milliyet"iyle ilgili tartışmayı, kitaba ekleme gereği duyduk.

"*Millî Tecrübelerden Çıkarılmış Amelî Siyaset*"i Tarhan imzasıyla yazmıştır. Bu imzanın Ömer Seyfettin'e ait olduğunu Fevziye Abdullah Tansel ortaya çıkarmıştır. ("Ömer Seyfettin'e Ait Olduğu Bilinmeyen Bir Eser", *Türk Yurdu*, S. 283, Nisan 1960).

Bu kitaplar içinde, Masonluğun ve Sosyalizmin tehlikesine işaret eden "*Vatan! Yalnız Vatan...*" kitapçığının onun olup olmadığı tartışılmıştır. Kitap imza yerinde "Genç Kalemler Tahrir Heyeti" yazar.

Ali Birinci, "*Vatan! Yalnız Vatan...*" için, "Risâle hakkında ilk bilgileri Ali Canip Yöntem'e borçluyuz" der.

Risalenin yazılış sebebi, İttihat ve Terakkî içinde yeni bir hizbin doğmasıdır. Hizbin başını Şehbenderzade Filibeli Ahmed Hilmi'nin yeğeni Miralay Sadık Bey çekmektedir. Başlattığı hareket Hizb-i Cedîd diye anılır. Bu hizip sonra Hürriyet ve İtilâf Partisi'ne dönüşecektir.

Ali Canip Yöntem *Yakın Tarihimiz*'de şunları söyler:

“Bir akşam Ziya Gökalp ve öteki arkadaşlarla Olimpos Palas'ta otururken, içeri iki adam girdi. Bunlar Miralay Sadık Bey'le, akıl hocası Şaban Efendi idi. Ta içerde köşeye çekildiler. Onu ilk ve son görüşüm bu olmuştu. Ertesi gün, Merkez-i Umumî'de otururken, başta Hacı Âdil Bey, Dr. Nâzım ve diğer azalar, pek telaşlı idiler. Toplantıya çekildiler. Müzakere epeyce sürdü. Sonra öğrendik ki Ziya Gökalp'ın kat'î bir karar teklifi şu olmuş:

‘İttihat ve Terakkî birdir. Hizip tanımaz. Bu kanaatin aksini iddia edenler bizden değildir.’

İşte bu korkunç badireye nihayet verdiren, İttihat ve Terakkî Merkez-i Umumîsi'nin, İstanbul'daki Meclise gönderdiği şu yukarıdaki kısa telgraf olmuştur...

Müteakiben, *Genç Kalemler*, ‘Vatan, Yalnız Vatan...’ adlı bir broşür yayımladı. Bu broşür ‘Türkler, milletlerarası teşekküllerden, masonluktan, sosyalistlikten uzak kalmalıdır’ cümlesiyle hulâsa edilebilir.

Bir yıl geçmeden İtalyanlar, Trablusgarp'a saldırdılar. Türklerden mason olanlar en ziyade İtalyan locasına mensup idiler. Ömer Seyfettin ‘Primo’ adındaki meşhur hikâyesini yazdı, *Genç Kalemler*'de çıktı. Merak eden okurlarımız, bu hikâyeyi Ahmet Halit Kütüphanesinin bastığı ‘Ömer Seyfettin Külliyyatı’nda okuyabilirler. ‘Primo’ Selânik muhitinde top gibi patladı. Masonluk cereyanını sarstı ve nihayet söndürdü.” (“Hizb-i Cedîd”, *Yakın Tarihimiz*, S. 25, 16 Ağustos 1962, s. 354).

Ali Birinci, Tahir Alangu'ya atıfta bulunur:

“... Alangu'nun bu yanlışları yanında risâlenin yazarı hakkında söyledikleri, üzerinde durulmağa değer görünüyor. O, 18 Aralık 1963 günü Genç Kalemler çevresinden Mustafa Nermi (1890-1971) ile yaptığı bir konuşmaya dayanarak, Selânik'te basılan on kadar propaganda broşürünün hepsinin Ömer Seyfettin tarafından hazırlanmış olduğunu kaydediyor.

Ağlebi ihtimalle Gökalp'in ve Yöntem'in de, fikirleriyle katkıda buldukları risâle Ömer Seyfettin tarafından kaleme alınmıştır. Bununla beraber risâlenin, her üçünün müşterek kanaatlerine tercüman olduğu unutulmamalıdır." (Ali Birinci "Vatan, Yalnız Vatan", *Tarih ve Toplum*, S. 70, Ekim 1989, s. 43-50).

Ömer Seyfettin'in eserlerini yayımlayan Prof. Dr. Nâzım Hikmet Polat, tartışılan risale hakkında bana şu notu göndermiştir:

"*Vatan! Yalnız Vatan*'ın Ömer Seyfettin'e aidiyetini gösteren birkaç delil var.

1. Merhum Seyfettin Özege, *Eski Harflerle Basılmış Türkçe Eserler Kataloğu*'nda pek çok müstearı açıklamıştır. Bu kitabı da Ömer Seyfettin adına kaydetmektedir.

2. Ömer Seyfettin'in yakın arkadaşı ve Yeni Lisan davasında yanında olanlardan Mustafa Nermi, Genç Kalemli Tahrir Heyeti adına yazılan propaganda kitaplarının hepsini Ömer Seyfettin'in yazdığını söylüyor (Alan-gu, *Ömer Seyfettin*, 1968, s. 191-193).

3. Ömer Seyfettin'in Primo Türk Çocuğu hikâyesi, bu kitapçığın kurgu dünyasına aktarılmış hâlidir. Primo Türk Çocuğu, *Vatan! Yalnız Vatan*'dan birkaç gün önce yayımlandı ve 2,5 yıl sonra genişletilerek tekrar basıldı.

4. Ama bunlar olmasaydı bile Ömer Seyfettin yanında Gökalp, Yöntem'i de biraz okumuş biri olarak eserin Ömer Seyfettin tarafından kaleme alındığından zerre miktar şüphem yok. Gökalp yazsaydı dili sosyolojik terimlerle dolu olurdu. 1911'de Gökalp Yeni Lisan'a tam uyabilmiş değildir. Ama 1920'de yazacak olsa da bu meseleyi aydınlar için yazar, Masonluğa reddiye olarak tarihten çokça örnek gösterirdi. Yazdıklarına bakarak Yöntem'in böyle bir konuyu yazmaya epey uzak olduğunu söyleyebiliriz."

Prof. Dr. Ali Birinci'yle yaptığım görüşmede, kitapçığın Ömer Seyfettin'in olduğunu teyit etmiştir.

Kitapta bazı açıklamalar zaruri olmuştur. Ömer Seyfettin'in dipnotları (Ö. S.), bizim dipnotlarımız ise (A. T.) olarak işaretlenmiştir.

Ömer Seyfettin sade yazmakla beraber, açıklanması gereken kelimeler de var. Açıklama kelimelerini metin içinde köşeli paranteze aldık. Ayrıca "İsimler ve Kavramlar" başlığı altında eserde geçen isimler ve kavramlar hakkında bilgi verdik.

Çalışmamızda yardımlarını gördüğüm Prof. Dr. Ali Birinci, Prof. Dr. Nâzım Hikmet Polat yanında hususiyetle Ömer Seyfettin'in bütün eserlerini ortaya koyan Prof. Dr. Hülya Eraydın Argunşah'a teşekkür etmek istiyorum.

Elinizdeki kitabın yayımlandığı 2020 yılı, Ömer Seyfettin'in hazin vefatının 100. yıldönümü. Layıkıyla anılacağını umarım.

Dr. Arslan TEKİN